

αν νὰ προκόψῃ ἀγαπᾶς καὶ δὲ δικός μας τόπος,
νὰ γίνη στὴν πολιτική κανένας νέος τρόπος,
μὲ διλλους λόγους δηλαδή νὰ έχουν καρναβάλι
τοὺς ἔξι μῆνας οἱ μισοί, τοὺς διλλους δὲ οἱ διλλοι,
ἀλλέως ἐπανάστασιν θὲ ἀκούγει κάθε τόσο
καὶ θὰ μὲ διλλή σὲ μισεῖαν νὰ σὲ γιατώσω.
Αδτὰ θὲ πῶ, βρέ Περικλῆ..

Π. Ιπο πάς μι τόση φόρα;

Φ. "Εν, δύο, τρία καὶ μισοί... ἀνεστατώθ' ή χώρα.

Ω. "Ελλήνες, δὲ φάλλωμεν τοὺς ἄνδρας τοὺς γενναίους,
τοὺς συνωμότας τοὺς θερμούς, τοὺς ἥρωας τοὺς νέους.
Π. Λαμπρές φωτόρος ἔτεγγει σκηνάς τὰς Ἐλληνίδας,
ὅταν ἥγεινη ἔξαφνα σὲ νέος Πελοπίδας.

Φ. Πολέμου μάρες καὶ μεσική υφερρό πῶς παιανίζει
καὶ ή γνωτή γατιδύρα μου πανίκας δύναντίζει.

Γιά κύττα κόστο, Περικλῆ, πού τρέχει ἑκεὶ πέρα...
ἄρχις! ή ἐπανάστασις... ωτούχης ἡμέρα!...

κατ' ὃ προσδότης, γιουχά του, καὶ δὲ γίνονται διά νιλα.
Π. Βρέ μήνισθουτίζεις καὶ είναι ή Καμήλα.

Φ. "Ω πότη ἔξαρχειντις!... ω τέμπορα, ω μόρε!...
νὰ βγαίνουν καμηλάκηρδες σὲ τέτοιαις μαρώαις θρασί.
Π. "Αλήθεια τι κατάτασις!

Φ. Εἰς τὸ Παλάτι τρέχω.
Π. Μωρέ ἀμάν...

Φ. "Ἐλύσσασαι, στὴν πεντα δὲν ἀντέχω.
Πῶ! πῶ! τι κόστος εἰν' ἑκεὶ... ἀ! ναί, δὲν ἀμφιβάλλω...
κονιπτατέρ Εργάνηδες θὰ είναι δίχως δέλλο.

φωναίς ἀκούων, Περικλῆ, συναράλια καὶ κλαρίνα...

Π. Είναι δὲ Γρίβας, Φτσουλή, καὶ ἡ Τρελλοκατερίνα.
Καὶ οἱ δοῦ με Καλαβρίδες μέγηκαν εἰς τοὺς δρόμους
καὶ ίσως πιστούθην ως ὑποτος ἀπὸ τοὺς Ἀστυνομούς.

Φ. Κατάρα καὶ ἀνάθεμα!... καμηλά φωτιά στὰ στήθαια.
Π. Δὲν 'ντρέπονται, βρέ Φτσουλή, ἀλήθεια καὶ ἀπ' ἀλή-

θνῷ τοσαῦται συμφοραι τὰ στήθη μας πιέζουν, [θεια,
ἐν οὐ γελοίοις νὰ γελούν καὶ ὁν δὲ παικτοὶ νὰ παιζούν;
Φ. "Ελλάς πατέρες, κατήντεταις ἀνατηθος ὡς λίθος!...
ἀλλὰ τι βλέπω, Περικλῆ... νά! νά! καὶ δέλλο πλήθος.

Π. Οι δοῦ μας οἱ συνάδελφοι χοροπηδοῦν στὰ κάρα.

Φ. Καὶ τοῦτο γιὰ τὸ κούνημα δὲν δίνουν μιὰ δεκάρα.
Π. "Ω Θοδωράκη πόθερε!..."

Φ. "Αντέρις ἀτυχῆ!

Π. "Ω σὺ περνοῦτα γκλόρια καὶ σπαραγμὸς ψυχῆς!

Φ. "Ορκίζομαι, δέλλο Περικλῆ, στής μάχης τῆς τρουιμπέταις,
τοσοῦ στρατηγάτου Θοδωρῆ τῆς παρδαλαῖς μαρωπέταις,
τοσοῦ Ράλλη τὸ ξαθό μαλλή, τοσοῦ Μίλητοι τὸ στόμα,
στὴν κιτρινάδα τοῦ Σαΐν-Ζούτ, τοσοῦ Λεμονῆ τὸ χρόμα,
τοσοῦ Καραπάνου τοῦ σοφοῦ τὰ οἰκονομικά,
στὰ σχήματα τὰ ξελλα καὶ τὰ ρυτορικά,
τοσοῦ Κορδορόνητα τὴν θερήγη καὶ τὰ πλάτους καρδεῖν,
εἰς τοῦ Εργάνη τὸ στόμα καὶ τὸν πλατύν μανδάν,
εἰς δλους τοὺς ἀριστερούς, τοὺς φέροντας τὰ πρότα,
εἰς τῶν ἀργῶν Παυσανίην τὰ πεινασμένα χρώτα,
τοσοῦ Σλέβα Δόν Ρου! Γορμές τὸ φρικαλέον κέρας,
εἰς τὴν σκοτίαν τῆς νυκτός, στὸν δισκον τῆς ημέρας,

εἰς τῆς Στυγόδε τὰ θύταια, στὰς Ἐρινύας δλας,
καὶ εἰς κάθε μισοφούσταντο τῆς νύμφης Δόνα-Σόλας,
πῶς θὰ κινήσω τὸ λαόν καθόστον εἰρπόρεσω,
πῶς Κατιλίνα φλογεροῦ μανδάν θὰ φορέσω,
πῶς μόνος καὶ μετὰ πολλῶν θὰ ἐπαναστατήσω
καὶ μὲ τὴν ἐπανάστασιν τὸν κόσμον θὰ σατίσω.
Π. "Αλλὰ δρκίζομαι καὶ ἔγω, τὸ δίψυχον κυθύνι,
μὰ δλους τοὺς ἐν Πλαταιαὶς καὶ τοὺς ἐν Μεραθμην,
τοὺς ἐν Λαμπά μάρτυρας καὶ τοὺς ἐν τῇ Λαρίση,
καὶ εἰς πάντα ποὺ τὸ αἷμα του 'σιδέ θνος θὰ χαρίση,
πῶς ἀπὸ ταύτην τὴν στιγμὴν τὰς κελράς μου θὰ λόσω,
πῶς δλους τοὺς Τρικούπικους θὰ αιματοκύλισω,
πῶς θὰ δρεπάνη 'σιδέ σταυρὸ δχωρίς κανένα πόνον
καὶ ἐν τῇ ἀνάγκη το καλή θὰ σπάων καὶ τὸν θρόνον,
πῶς δλλος Βρούτος θὰ γενώ, τοῦ θρόνου Ἐργάλτης,
ἀνθρωποφάγος ἀπλητος, φρικτὸς ἀντεροδγάλτης,
καὶ τότε τὸ μαχαλί μου θὲ ἀφήσω ἔν χαρῷ
ὅπταν τὸ στομάχι μου δὲν παιζή ταμπουρά.

Φ. Κρύψεις άμετων τὸ σπαθί καὶ ἐνας κλητήρη σιμόνει.
Π. "Η μοδή σου κιτρίνεις καὶ είναι σὸν λεμόνι.

Φ. Εἰς τὸ στηγάκι, Περικλῆ, θαρροῦ πάντα θὰ στρώσῃ.
Π. "Ἄς φύγωμε στὰ τέσσερα προτοῦ μᾶς μπαγλαρώσων.

Πολεμικὰ μηνύματα καὶ μυστικὰ συνθήματα

"Εξ Ἀθηνῶν εἰς Λαρίσους.—Τὶ κάθεσθε;... ἀκόρα;
δὲς γίνη πτὰ τὸ κούνημα καὶ εἰν' ἔτοιμον τὸ κόμμα.

"Ἐκ τῆς Λαρίσους.—Στήστες δηρήγορα ταμπούρια,
εἰς δλους δὲ μοιράστε τουφέκια καὶ κουμπούρια.

"Ἐξ Ἀθηνῶν.—Ακούεται ὑπόκωμός τις χρότος...
δηρήγορα γιὰ τὸ θεό... Εργάνης... Δύο Κισσούτος.

"Ἐκ τῆς Λαρίσους.—Σπεύσατε... τὸ δημάρα σας ταχύ....
Στρατὸς ἐπανεστάτησε... ή σάλπιγκ ή τζήν.
Πολεμικὰ συνθήματα... φωτιά, στόμη, λεπίδη,
ἀγγούρι, ρέσα, λάχανο, μαρούλια μὲ τὸ ξύδι.

"Ἐξ Ἀθηνῶν.—Σηκόνεται ὁ κόσμος εἰς τὸ πόδι...
πήρη φωτιά τὸ κούνημα μαζὶ μὲ τὸ Τριφύ.

"Ἐκ τῆς Λαρίσους.—Φθάνομεν... ἀγαθρασμὸς μεγάλος...
ζητεῖ τὴν ἐπανάστασιν δὲν είναι καὶ δὲλλο.
Διψή πολέμων αίρατα τὸ στόμα καθενός
καὶ ἀμέτων τόρα δρκεταίσιτος δὲ Βαλινός
δὲν μέρους δλους τοῦ στρατοῦ νὰ είπη τὰ εἰκότα...
δὲν θέλει πλέον Ὑπουργόν ποὺ βάζει ρεδιγκότα.



Παιδιά σαν όντες πλιάσικα και μὲ τὸ παραπάνω
έμενα νὰ ὄωτήσετε τὸν πρώτο κατετάνω.

Ἐξ ἣς Ἀθηνῶν.—Ωπλισθησαν τῶν ἀνταρτῶν τὰ στίφη...
ἐν μόρτου χλοερῷ κλαδὶ νὰ κρύψετε τὰ ἔιρη.

Ἐξ τῆς Λαρίσης.—Πόλεμος...ἡχοῦν τὰ πέριξ δρη...
ἢ ἔλθορεν ἄγνόρωτοι μὲ ἀντερὶα και ράσσα...
ἀτὰ και σᾶς ἀσπάζονται γεγαῖοι σπαθοφόροι,
πὼν πότε κόδουν τὰ χαρτιὰ και κάποτε τὰ πράσσα.

Ἐξ ἣς Ἀθηνῶν.—Ταράμ ταρτάρ... ὁ κόσμος ἡλεκτρίσθη
και δλοὺς μᾶς συνέδεσε σφικτὸς ἀγάπης κρίκος...
δρίμασε τὸ κούνημα και ἀγριος ὥπλισθη
και τοὺς Σαιγ-Ζαύστ ὁ ἀδελφός, ὁ μάχιμος Στεφίκος.

Ἐξ τῆς Λαρίσης.—Φθάνομεν μὲ μία μπασαδιόλα...
Οδράρα οι Σακαράκηδες και κάτω τὰ φωκόλα.

Ἐξ ἣς Ἀθηνῶν.—Προσδράμετε μὲ δλον σας τὸ θάρρος
και τοῦ αἰσχροῦ! Προθυπουργοῦ τινάξετε τὴν κάπα...
ἐπανεστάτησε κι' ἔδω ἵνας παλγὸς φαντάρος,
πὼν ἥπιε τὸν περίδρομο και είχε γίνει τάπα.

Ἐξ τῆς Λαρίσης.—Μπάμ! μπούμ! μπίμ!...μᾶς ἔχει πά-
νουμονή και φθάνομεν μὲ εἴκοσι ταυτοδράκα, [στε] ζόδρλα,
μὲ προσοχὴ νὰ μὴ γενούν "στὸ σύνθημά μας λάθη
και χάσ" ή ἐπαγάστασις ταῦγά μὲ τὸ καλάθι.

Ἐξ ἣς Ἀθηνῶν.—Γιὰ πόλεμο καθένας ὅμιλοι
κι' ἐπῆλθε "στὰ συνθήματα μικρὰ μεταβολή.
"Ιδού πῶς μετεβλήθησαν...φωτιά, σπαθί, λεπίδι,
κοκκινοφύλι, λάχανο, σπανάκι, κουουπίδι.

Πρὸς Βασιλέα.—Βασιλεῦ, ἐν θέλγες τὸ καλό αφι
και ἐν δὲν θέλγες νὰ εὑρῆς μ' ἐμάς τὸ διάδολό σου,

τὸν Δελγγάνην αὐθωρεὶ "στὴν ἔκουσιαν φέρε,
ἄλλος προσμένους πονηραι τὸν θρόνον σου ἡμέραι.
"Αν δὲ ἀπὸ τὸ αἷμα μας χυθῆ κανένα δράμη,
τὴν Βασιλείαν τάχιστα τὴν πέρνει τὸ ποτάμι
καὶ αωτηρίαν, Βασιλεὺς, καμπύλη μήν εἰπεῖς...
Δεν δὲ χυθῆ μισῆ ἀσὰ καὶ κάτι περιπλέον,
οὐαὶ καὶ "σὸν Διάδοχον μετὰ τῆς Πριγκηπίσσας
καὶ εἰς ἑκάστην γενέαν τυράννων Βασιλέων.
"Η τόση σου ἐπιμονὴ δὲ ἔγκιο συνεπειάς,
οἱ νηταῖκοι ἀγρίεψαν καὶ τρέμει δλ." ή γη των,
δεν δὲ οὐ περὶδιάλλος αἱ "Ιππαρχος καὶ" Ιππίας,
οὐ πηρῆς καὶ" εἰς "Αρμιδόσιος καὶ εἰς "Αριστογένειον.
Τὸν Δελγγάνην κάλεσε χωρὶς καρδιὰν γὰρ οὐ κάνησε...
αὐτὰ τοῦ γράφει φλογερός κονιπατράς "Ερώντας...

*Καὶ ἄλλο οὐνωμοτικόν.—Οὐ Βασιλεῦ, σὺ μοίος
νὰ σώσῃς δλους εἰμιπορεῖς ἀπὸ τὰς συμφοράς...
πάσαν φυχήν Ἐλληνικήν κρυψός τὴν τρώγει πόνος
καὶ οὐδὲ ἔχει δρέσαν κανεὶς νὰ γινῃ μασκαράς.
Ωχέλασαν ἐκ τοῦ λιμοῦ τῶν πατερῶν τὰ μῆλα,
διὰ παρδές Πρωθυπουργός τὴν συμφράν τηκύνει, .
καὶ δὲν εἰς τοὺς δρόμους κατ’ αὐτὸς ἐδηγήσει η Καρμήλα,
ἐπαναστάσεως χορδὸν ἔχορευσε καὶ ἐκείνη.*

*Πρὸς τὸν Τρικούπην Φασούλῆς.—Τὸ αἷμά σου θὰ πιῶ,
πρὶν τὴν Ἑλλάδα, μιαρέ, νὰ κάμης καταπιό.*

Πρός Δεληγιάννην Φασούλης.—Προσέρχομαι σκυρτών εἰς τὰς γεννατὰς φάλαγγας; τῶν νέων ἀνταρτῶν.

Θεόδωρος πρὸς Φασουλῆν.—Λεπίδι καὶ σπαθι... μὲνέγα μόνον καὶ μὲ σᾶς τὸ ἔθνος θὰ σωθῃ

Πρός Περικλέτον Φασούλης.—Τί κάθεσαι, κανάγια; εύθυς μπαρούτι μπόλικο ἀγόραστο και σκάγια και αὖθ' ὅπισσο, Περικλῆ, τουφέκιας και φύσα... καινούργια πενάστασις... φυχή μου ὅτα λα τίσα! Αὐτόνης έδα νά μ' εἴρης με ξίφος όποι μιλής; νά σοι είπω το σύμβολό των ἐπαναστατών... μου το "ψυθύριστ" αὐτό! κυρώ κυρώφα δ Ράλλης και τετάρτασον μ' έκαρε νά πάθω πιρεζόν.

**Ο Περικλῆς στὸν Φασούλην.—Κρειάζει : δν Ιούδα!... πολλὴ μαυρίλα πλάκωσε ώστα τὴν κήπον*

Τὸ σύνθημα τὸ ἐμαθα καὶ τὸ σπαθὶ χρατῶ...
ἐπῆγα καὶ ὅτδε Νικολὴ καὶ μόνη τὸ καὶ τὸ

Πρὸς Περικλέτον Φασούλῆς.—Μὲ μυστικὸ φουσάτο
εἰς τοῦ Τρικούπη τριγυρῶδ τὸ σῆπτι ἀποκάτω,
καὶ ἀπ' ὅρα σ' ὥρα μὲ παλιοὺς τὸ κούνγμα προσμένω
καὶ ἀλλοίμονος, βρὲ Περικλῆ, σὲ κάθε χορτασμένο.

*Ο Περικλῆς στὸν Φασούλην.—Εμπρός, κηφηναριδί,
καὶ σὰν ἀρχίσῃ τὸ μπάμ μπούμ καὶ ἡ πολλὴ τρεμοῦλα,
στὸν Παλατοῦν νὰ τρέψωμε τὸ κάθε μαγειρίδ
καὶ σ' δλα τὰ βρισκόμενα νὰ κάνωμε ρεμοῦλα.*

*Πρός Περικλέτον Φασούλης. — Μὲ λύπην μου μεγάλην μανθάνω για τὸ κούνημα πὼς ἀνεβλήθη πάλιν.
Πάξει τὰ κούφια, Περικλῆ, ὃ βρόντος πὸ πολές,
ἀδημὴ ζῇ δ ἀνθρώπος τῆς καύρης πρόσδοσαις,
καὶ ἔγω ὅτε οὐρηγήτερον τρεπόντα τῆς Βουλῆς
καὶ γράφω τὰ συνθήματα τῆς νέας ἀνταρραιάς.*

**Ο Περικλῆς στὸν Φασούλην.—Ελπίς δὲν μένει μία... καὶ πάλιν τὰ μαρτύρια καὶ πάλιν βουλευμά.*

Πρός Περιμέτον Φασούλης.—Βεβαί και ωτιμένα!... και το στρατός τὸ κούνγυμα ἐπῆγε "στὰ χαμένα. Οἱ Ἀνταλκίδας κυβερνᾷ καὶ πίνει τὸν καρφὸν του. δὲ Γεωργίους γλεντά καὶ πέρνει τὸν λουφέ του, γαυγίζει δὲ ἡ λιμπιδώσσα μερὶς τοῦ Δεληγγάνην, καὶ μένορεψ μὲ τὸνομα μονάχα τοῦ "Εργάνην,

**Ο Περικλῆς στὸν Φισοντῆν. - Ω τέκνον τῶν γεγάντων αὐδὸν τὸ βρωμοκούνημα θὰ γένη τέλος πάντων;*

Προς Περικλέτον Φασούλης. — Ποστος δὲν ἀμφιβάλλω πώς θὰ γενή τὸ κοινῆμα τὸ καρναβάλι ταῦτο.
Εἰπα καὶ ἐδί πώς τάροι πάρα θάλλοι Δελγγιτζάννης μακάτι θὰ φύρειθο ἐπειδὴς ἀνεμοδύνωρας, μὴ τάροι σ' ἀποκαρειτικαὶ καθὼς καὶ δ' Ἐρνάνης, τῆς Γαλικιᾶς τὰ βουνά και τῆς Ἐστραταδούρας.

"Ο Περικλῆς" σιδήν Φασούλην.—"Ανάθεμα προφέρω και ρίχνω τὰ σιλάχτα μου καὶ τὰρματά μου χάμω, καὶ τώρα θλα γά μ' εύρης μὲ κάθε Ρεβεσπίέρο γά φέτη γερό μπαγλάρωμα μ' ἔνα τσουράπι δημο.

μὲ Χημείον, μὲ μάνδρα, — μὲ μεγαλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲ χήρα δίχως ἄνδρα, — ποὺς ταν ἄλλοις μανῆ.

*Ex τοῦ Τυπογραφεῖου «Κορίνη». ζ. 7., ἔδει τοῦ Προστίθετον, καινοτομίας περί.